

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 13Csp/528/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120307093
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Dosedla
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2022:6120307093.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie sudkyňou JUDr. Evou Dosedla v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, zast. Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., 1. mája 173/11, 911 01 Trenčín, IČO:47234679, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, C. XXX, XXX XX C. , zast. JUDr. Peter VACHAN, advokát, Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, IČO: 42 350 026, o zaplatenie 13.425,01 eur s príslušenstvom takto:

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 2.301,89 eur s príslušenstvom zastavuje.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 11.123,12 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 12.848,18 eur od 27.3.2020 do 19.11.2020, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 12.128,42 eur od 20.11.2020 do 07.01.2021, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 12.087,30 eur od 08.01.2021 do 25.01.2021, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 12.055,35 eur od 26.01.2021 do 24.02.2021, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 11.990,83 eur od 25.02.2021 do 21.06.2021, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 11.471,62 eur od 22.06.2021 do 06.07.2021, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 11.313,40 eur od 07.07.2021 do 23.07.2021, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 11.155,18 eur od 24.07.2021 do 27.09.2021, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 10.838,74 eur od 28.09.2021 do 15.02.2022, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 10.628,66 eur od 16.02.2022 do 17.03.2022, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 10.546,29 eur od 18.03.2022 do zaplatenia, a to tak, že žalovanému sa povoľuje žalovanú sumu spolu s trovami konania splácať v pravidelných mesačných splátkach po 170.- eur mesačne splatných vždy k 25. dňu kalendárneho mesiaca s tým, že prvá splátka bude splatná v nasledujúcom mesiaci po právoplatnosti tohto rozsudku pod hrozbou straty výhody splátok v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky.

III. Žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% proti žalovanému s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením súdom prvej inštancie.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou doručенou na Okresný súd Banská Bystrica, oddelenie upomínacieho konania žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu 13.425,01 eur spolu s úrokom z omeškania a nahradiť mu trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca ako obchodná spoločnosť a dodávateľ uzavrel so žalovaným ako fyzickou osobou, spotrebiteľom, dňa 9.09.2019, Úverovú zmluvu D. XXXXXXXXXXX (ďalej len „ÚZ“), ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia a.s. (ďalej len „ÚZP“). Predmetom ÚZ bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 12.990 eur zo strany žalobcu žalovanému, ktorý sa zaviazal peňažné prostriedky vrátiť v 96 pravidelných mesačných splátkach po 217,60 eur. Žalovaný sa dostal do omeškania s plnením zmluvných povinností,

keď úver riadne a včas nesplácal. Napriek opakovaným upozorneniam dlžné splátky nedoplatil a teda nedošlo k riadnemu a včasnému splácaniu úveru. Na základe tejto skutočnosti žalobca v zmysle Hlavy obchodných podmienok s názvom Ukončenie zmluvy, dňa 11.03.2020 pristúpil k zosplateniu budúcich splátok úveru a vyzval žalovaného k splateniu celého zostatku úveru a dlžných splátok. Žalobca poskytol žalovanému lehotu 15 dní na splnenie povinností a táto lehota na plnenie uplynula žalovanému dňa 26.03.2020. Žalovaný v lehote plnenia dlžnú sumu neuhradil a preto si žalobca okrem dlžnej sumy uplatňuje aj zákonné úroky z omeškania. Pred podaním žaloby vyzval žalobca 27.03.2020 žalovaného k zaplateniu aktuálne dlžnej sumy s upozornením, že ak v stanovenej lehote dlžnú sumu neuhradí, bude vo veci podaná žaloba a teda žalovaný bol vyzvaný na úhradu dlhu v posledných troch mesiacoch pred podaním návrhu. Žalovaný ku dňu podania žaloby spolu uhradil sumu 325,42 eur, ako to vyplýva z prehľadu splátok a úhrad. Žalobca eviduje voči žalovanému dlh vo výške 13.425,01 eur, ktorý pozostáva z týchto položiek: istinu vo výške 239,05 eur (táto suma predstavuje istinu 2 - 5. Splátky spolu vo výške 239,05 eur. Úrok vo výške 576,83 eur (táto suma predstavuje úrok 2 - 5.) Splátky vo výške 576,83 eur. Zosplatená istina vo výške 12.609,13 eur (táto suma predstavuje len istinu splátok po zosplatení za 6-tu až 96-tu splátku).

2. Na základe toho tamojší súd dňa 10.06.2020 pod sp. zn.: 9Up/890/2020 vydal platobný rozkaz, ktorým zaviazal žalovaného na zaplatenie 13.425,01 eur spolu s úrokom z omeškania a nahradiť mu trovy konania. Vzhľadom na to, že proti platobnému rozkazu podal žalovaný v zákonnej lehote vecne odôvodnený odpor, tamojší súd vyzval žalobcu výzvou zo dňa 9.07.2020, či trvá na pokračovaní v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku. Na základe tejto výzvy žalobca navrhol pokračovať na všeobecnom súde príslušnom podľa trvalého pobytu žalovaného. Spis bol tunajšiemu súdu doručený dňa 23.07.2020.

3. Žalovaný, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, v odôvodnení podaného odporu uviedol, že žalobca v podanom žalobnom návrhu neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta. V zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch: „Veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.“

Následne v zmysle § 11 ods. 2 citovaného zákona: „Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.“ Zmluva o úvere predstavuje tzv. refinančný úver, teda poskytnutím úveru vo výške 12 990 Eur došlo k splateniu predchádzajúcich úverov poskytnutých priamo od žalobcu. Oprávnenosť výšky odhadovaného zostatku všetkých splatených úverových zmlúv neposudzoval žiadny súd, ale iba žalobca v postavení nebankového subjektu. Žalovaný zastáva názor, že zmluvy o úvere, z ktorých dlžné sumy boli uhradené refinančným úverom sú jednoznačne bezúročné a bez poplatkov a takýmto spôsobom žalobca obchádza zákon a koná v rozpore s dobrými mravmi. V zmysle § 39 Občianskeho zákonníka preto takýto refinančný úver možno vyhodnotiť ako neplatný právny úkon. Uviedol, že za týmto účelom žalovaný navrhuje, aby súd vyzval žalobcu na predloženie všetkých zmlúv o úvere, dlžné sumy z ktorých boli uhradené refinančným úverom vo výške 12 990 Eur a aby žalobca špecifikoval z čoho pozostával neuhradený zostatok vo výške 12 990 Eur. V bode 28 zmluvy o úvere sa uvádza „Účelový úver – časť úveru slúži k úhrade záväzkov uvedených v prílohe č. 1“, súčasťou žalobného návrhu však nie je žiadna príloha č. 1. Krajský súd Prešov vo svojom rozhodnutí zo dňa 28.06.2018 sp. zn. 21Co/173/2017 uviedol nasledovný právny názor k refinančnému úveru: „V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 31.10.2017, č.k. 6Co/192/2016. V danej veci išlo podobnú situáciu, keď banka svojmu klientovi poskytla úvery za účelom úhrady záväzkov klienta voči banke na základe skorších úverových zmlúv. Krajský súd v ňom konštatoval cit.: „...Zdá sa, že skutočnú výšku dlhov zo skorších úverov neposudzoval žiadny súd ale samotná banka a na preplatenie všetkého, čo stanovila ako dlh, vykontrahovala nový úver, teda bez objektívneho posúdenia skutočnej výšky pohľadávky a jej príslušenstva. A banka to robila opakovane. Vygradovanie úverovania bolo len logickým záverom procesu poskytovania úverov a zdá sa, že bez adekvátneho

posúdenia bonity dlžníkov. Poskytnutie nového úveru a navyše bez zachovania kontinuity ochrany normami predpisov o spotrebiteľských úverov je spojené so spoločensky nežiaducimi rizikami. Po prvé ide o riziko, že neskorším úverom si banka preplatí aj plnenie z nečestných klauzúl. Okrem iného môže ísť napríklad o úroky (zmluvné) aj po splatnosti a úročenie nad zákonom stanovený administratívny limit úrokov z omeškania, a teda v rozpore s § 517 ods. 2 OZ v spojení s nariadením vlády č. 87/1995 Z. z., príp. o neprijateľné poplatky alebo plnenie úrokov napriek bezúročnosti úveru. Po druhé ide o riziko, že neskorším úverom banka prekryje iné neprijateľné podmienky dojednané v skoršom úvere, napríklad neprijateľnú zmluvnú podmienku o predčasnom splatení (de fault) a iné. Tým, že novším úverom si banka doslova vytvorí stav na úhradu pohľadávky zo skoršieho úveru, môže sa spoliehať na to, že nikto nikdy sa už nebude zaoberať zmluvnými podmienkami skoršieho už „splateného“ úveru. Po tretie môže ísť o riziko, že sa dlžníci dostanú mimo úroveň ochrany pravidiel, ktoré dopadajú na spotrebiteľské úvery. Ide o typický prípad, keď na úhradu viacerých spotrebiteľských úverov sa poskytne nový vyšší úver, a to vo výške, ktorá je mimo rámec spotrebiteľských úverov. Spotrebiteľia sa tak dostávajú do nepriaznivejšej sféry úverovania mimo pravidiel pre spotrebiteľské úvery, teda sa im zhoršuje právna situácia, hoci plnia účelom výplaty skorších úverových záväzkov, ktoré plynú zo spotrebiteľských úverov. Rizikom je aj preplatenie plnení z premičaných práv. Odvolací súd je vzhľadom na vyššie uvedené riziká toho názoru, že ak sa spotrebiteľovi poskytol úver za takých okolností, že sa ním obišli pravidlá spotrebiteľských úverov, najmä údaj o celkových nákladoch na úver (RPMN), potom treba spotrebiteľom poskytnúť ochranu v spornom úverovom vzťahu, a to rovnakú ako pri spotrebiteľských úveroch. A o taký prípad ide aj za stavu, že sa novým úverom, ktorý formálne pre jeho výšku je nad hranicou pre spotrebiteľské úvery reštrukturalizujú skoršie spotrebiteľské úvery. Nič nebránilo banke poskytnúť separátne prípadne viaceré nové úvery tak, že by spotrebiteľia zostali kontinuálne v režime ochrany určenej pre spotrebiteľské úvery, no žalovaná banka to tak zjavne neurobila a pri formalistickom posudzovaní veci dostala žalobcov mimo dôležitej sféry kontrolovanej v rámci spotrebiteľských úverov, a to za stavu, že pri kontrahovaní mala plnú vedomosť o tom, že rozhodujúca časť úveru sa použije na úhradu záväzkov plynúcich zo skôr dojednaných spotrebiteľských úverov. V tomto kontexte je povinnosťou odvolacieho súdu ako plnohodnotného orgánu sústavy orgánov súdnej ochrany práv spotrebiteľov na jednotnom trhu EÚ naplniť príkaz plynúci z čl. 14 smernice Rady 87/102/EHS a konanie žalovaného, odvolávajúceho sa formálne na ustanovenie § 1 ods. 2 písm. e) zákona č. 258/2001 Z. z., posúdiť ako konanie v rozpore s dobrými mravmi využívajúce potrebu konsolidácie úverov spotrebiteľov a poškodzujúce spotrebiteľov kontrahovaním úveru, ktorý formálne, bez kauzálneho skúmania, nejaví znaky spotrebiteľského úveru. S uvedeným formalistickým záverom sa však súd ako orgán ochrany práva nemôže stotožniť už len z dôvodu, že spotrebiteľské záväzky vykazujú za každých okolností obligatórnu kauzalitu. Práve kauzalita kontrahovaného úverového záväzku núti skúmať nielen formálne znaky úverového kontraktu, ale aj jeho účel, ktorý v okolnostiach rozhodovanej veci smeruje nepochybne k výplate skôr poskytnutých spotrebiteľských úverových záväzkov. Preto znaky, ktoré inak vylučujú úverový kontrakt z pôsobnosti zákona č. 258/2001 Z. z., nemožno skúmať izolovane a uspokojiť sa iba s formalistickým náhľadom na vec. Práve naopak, akonáhle súd zistí kauzálnu súvislosť úverového kontraktu formálne sa javiaceho ako nie spotrebiteľského úveru so skoršími spotrebiteľskými úvermi a identifikuje konanie dodávateľa popísané v čl. 14 Smernice 87/102/EHS, nesmie odoprieť spotrebiteľovi ochranu, ktorú mu garantujú normy komunitárneho práva prostredníctvom zásahu orgánu štátu. V opačnom prípade by dochádzalo k súdom tolerovanému poškodzovaniu práv spotrebiteľov, čo je v okolnostiach významu agendy ochrany spotrebiteľa pre bezporuchové fungovanie jednotného trhu tovarov a služieb v podmienkach EÚ neprípustné.“ Žalobca v žalobnom návrhu uvádza, že v zmysle Hlavy Obchodných podmienok s názvom Ukončenie zmluvy pristúpil k zosplateniu budúcich splátok úveru a zároveň poskytol 15 dňovú lehotu na dobrovoľnú úhradu celej dlžnej sumy. Vzhľadom na to, že ide o spotrebiteľský právny vzťah, žalobca by postupoval v súlade so zákonom, ak by najskôr vyzval žalovaného na úhradu omeškaných splátok a zároveň ho upozornil, že ak v stanovenej lehote neuhradí omeškané splátky pristúpi k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti. Uvedené vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého: „Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.“ Žalobca mohol následne až po uplynutí 15 dní od doručenia výzvy v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Uvedený právny názor o neplatnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru potvrdzuje Rozsudok Krajského súdu Žilina zo dňa 26. 04. 2018 sp. zn. 10Co/84/2018, v zmysle ktorého: „V súdnej veci je nepochybne, že vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bol/je vzťahom spotrebiteľským. V zmysle § 53 ods. 9 Obč. zák. (citovaného v napadnutom rozsudku) je obligatórnou a zároveň kumulatívnou podmienkou (platného) vyhlásenia mimoriadnej splatnosti plnenia

zo spotrebiteľskej zmluvy povinnosť veriteľa (v danom prípade právneho predchodcu žalobcu) upozorniť dlžníka (žalovaného) na uplatnenie tohto práva. Žalobca ani len konkrétne skutkovo netvrdí, že by vyššie spomínanému listu zo dňa 20.5.2013 (označenému ako oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti) takéto upozornenie predchádzalo. Následne je nutné konštatovať, že pre rozpor so zákonom – s § 53 ods. 9 Obč. zák. – je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti neplatným právnym úkonom (§ 39 Obč. zák.). „Taktiež žalobca sa odvoláva na ustanovenie Hlavy 6 Obchodných podmienok s názvom Ukončenie zmluvy, v zmysle ktorého bol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Súd SR v spotrebiteľských sporoch už viackrát potvrdili, že súčasťou zmluvy môže byť len dokument s ktorým bol spotrebiteľ vopred oboznámený a dokument na ktorom je podpis spotrebiteľa. Z uvedeného dôvodu sa žalovaný nemôže odvolávať na Hlavu 6 Obchodných podmienok s názvom Ukončenie zmluvy, s ktorými nebol žalobca oboznámený pred podpisom zmluvy. Uvedené potvrdil napr. Krajský súd Košice vo svojom rozhodnutí zo dňa 10.02.2015 sp. zn. 6Co/396/2014: „Obchodný zákonník v ust. § 273 ods. 1 uvádza, že časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky (ďalej len „VOP“), vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené. Úprava obsiahnutá v Občianskom zákonníku však podobné ustanovenie ako v § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka neobsahuje, okrem ust. § 788 ods. 3 Občianskeho zákonníka v prípade poisťnej zmluvy. Časť zmluvy, uzavretá podľa Občianskeho zákonníka, preto (okrem poisťnej zmluvy) nemôže byť určená púhym odkazom na VOP. Rovnako tento záver platí aj o zmluve spotrebiteľskej, ktorá je svojou povahou zmluvou občianskoprávnou. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že v ostatných prípadoch zmlúv uzavretých podľa Občianskeho zákonníka (vrátane spotrebiteľskej zmluvy) je vylúčené, aby sa všeobecné zmluvné podmienky bez ďalšieho stali súčasťou zmluvy. Z toho preto plynie, že v prípade, pokiaľ zmluvné strany sa dohodnú na tom, že pre daný zmluvný vzťah sa budú aplikovať dojednania obsiahnuté vo VOP, tieto sa nemôžu bez ich podpísania zmluvnými stranami stať súčasťou zmluvy, preto pre dodržanie podmienky písomnej formy zmluvy je nutné, aby takéto VOP boli účastníkmi zmluvného vzťahu podpísané.“ Žalovaný ako spotrebiteľ bol síce v zmluve o úvere poučený o svojej povinnosti splatiť celý čerpaný úver za splnenia dohodnutých podmienok (najmä v prípade porušenia zmluvných povinností), samotná dohoda o práve veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru je len súčasťou úverových zmluvných podmienok žalobcu, ktoré však nie sú podpísané zmluvnými stranami a teda netvoria neoddeliteľnú súčasť Zmluvy Keďže žalobca nepostupoval pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, žalobca nie je oprávnený požadovať jednorazové splatenie dlhu. Žalobca nemá nárok na splátky, ktorých zročnosť nastala po podaní žaloby, keďže v tejto časti bola žaloba podaná predčasne. Na základe uvedených skutočností žalovaný navrhol, aby súd zrušil platobný rozkaz a aby v zmysle § 14 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z. z. o opomínanom konaní odoslal žalobcovi odpor bez zbytočného odkladu spolu s výzvou, aby sa k nemu v lehote 15 dní vyjadril a aby v tej istej lehote navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku.

4. Vo vyjadrení k odporu žalovaného žalobca poukázal na ustanovenia úverovej zmluvy bod 11. až 27., kde sú uvedené požadované informácie, podľa ktorých žalobca posúdil bonitu žalovaného. Žalobca uviedol a zároveň ako prílohy svojho podania predložil listiny, z ktorých vychádzal pri skúmaní bonity žalovaného: Interný dokument o posúdení bonity, Úverová správa z registrov dlžníkov, Výmer o výške dôchodku, Výpis z bankového účtu za účelom preukázania výdavkov. Žalobca zobral do úvahy, že uvedený úver bol poskytnutý na refinancovanie iných dlhov žalovaného za účelom zníženia výšky úroku a výšky splátky. Žalobca poskytol uvedený úver v súlade s ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. - Spotrebiteľským úverom na účely tohto, zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere ... na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na refinancovanie iných dlhov žalovaného. Poukázal na to, že v prílohe podania zasiela uvedenú prílohu úverovej zmluvy. Žalobca ďalej uviedol, že predkladá súdu výzvu, ktorú adresoval žalovanému dňa 01.02.2020 a upozornil ho na možnosť zosplatenia budúcich splátok. S ohľadom na uvedené žalobca upriamil pozornosť na skutočnosť, že strata výhody splátok je dohodnutá v úverovej zmluve a pred samotným zosplatením zo dňa 11.03.2020 bol žalovaný na túto možnosť upozornený. Žalobca zotrval na podanej žalobe a navrhol pokračovanie v konaní na príslušnom súde podľa civilného sporového poriadku.

5. Žalovaný k vyjadreniu žalobcu k podanému odporu zo strany žalovaného prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že podľa názoru žalovaného zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, pretože neobsahuje obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. o

spotrebiteľských úveroch a to: „podmienky, ktoré upravujú uplatňovanie úrokovej sadzby, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,“ a tiež obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a to: „všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov“ Žalovaný napriek tomu, že zo strany žalobcu bola predložená výzva v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka zotrval na všetkých doterajších vyjadreniach, v zmysle ktorých neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, nakoľko z výzvy k splateniu celého úveru nie je zrejmé pre omeškanie s ktorou mesačnou splátkou bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru. V danom smere poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Prešov zo dňa 28.06.2018 sp. zn. 6Co/26/2017. Žalovaný ako spotrebiteľ bol síce v zmluve o úvere poučený o svojej povinnosti splatiť celý čerpaný úver za splnenia dohodnutých podmienok (najmä v prípade porušenia zmluvných povinností), samotná dohoda o práve veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru je len súčasťou úverových zmluvných podmienok žalobcu, ktoré však nie sú podpísané zmluvnými stranami a teda netvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Uviedol, že zásadné ustanovenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere nemožno uviesť do všeobecných obchodných podmienok, čo uviedol vo svojom rozhodnutí Ústavný súd Českej republiky sp. zn. I. ÚS 3512/11 zo dňa 11.11.2013, na ktoré poukázal. V oblasti ochrany spotrebiteľa je potrebné mať na zreteli zásadu poctivosti a to vo forme tzv. princípu dôvery v oblasti ochrany spotrebiteľa. Ústavný súd Českej republiky v nálezoch II. ÚS 3/06 zo 06.11.2007 a I. ÚS 3512/11 z 11.11.2013 uviedol, že uplatňovanie princípu dôvery v úkony ďalších osôb v sociálnom styku je základným predpokladom pre fungovanie komplexnej spoločnosti. Dôveru je potrebné pokladať za elementárnu kategóriu sociálneho života. V praxi sa zásada poctivosti prejavuje okrem iného v tom, že text spotrebiteľskej zmluvy, osobitne vtedy, keď sa jedná o formulárovú zmluvu, má byť pre priemerného spotrebiteľa dostatočne čitateľný, prehľadný a logicky usporiadaný. Spotrebiteľská zmluva môže pozostávať z viacerých dokumentov, zmluvné ustanovenia však musia byť dojednané individuálne, pričom zmluva musí byť pre spotrebiteľa transparentná.

6. Vo vyjadrení doručenom súdu dňa 14.04.2022 žalovaný namietal tú skutočnosť, že zo strany žalobcu nebol predložený listinný dôkaz o odoslaní a doručení listu označeného ako „Posledná výzva pred začatím vymáhania celého úveru a Výzvy k splateniu celého úveru“, pretože poštový podací lístok bez presného označenia a identifikácie zásielky nepreukazuje odoslanie ani doručenie vyššie uvedených listín vzťahujúcich sa k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, žalobca teda nepreukázal ani odoslanie ani doručenie vyššie uvedených listín a v danom smere poukázal na rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 30.06.2021 sp. zn. 43CoCsp/18/2021, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 2Obo/3/2008 zo dňa 02.04.2008 a rozhodnutie Ústavného súdu I ÚS 174/09 zo dňa 24.06.2009. Podľa názoru žalovaného, keďže neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, žalobca nemá nárok na splátky, ktorých zročnosť nastane po vyhlásení rozsudku vo veci samej, keďže v tejto časti bola žaloba podaná predčasne. Žalovaný zároveň predložil výpis z účtu, ktorý preukazuje úhrady počas súdneho konania, vo vzťahu ku ktorým pre prípad späťvzatia zo strany žalobcu, žalovaný vyjadril súhlas s čiastočným späťvzatím. Na základe uvedených skutočností žalovaný navrhol, aby súd umožnil žalovanému uhrádzať dlžnú sumu, ktorá je v súlade so zákonom v mesačných splátkach po 170 Eur k 25. dňu mesiaca, pod stratou výhody splátok v prípade omeškania s ktoroukoľvek splátkou a priznal žalovanému právo na náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo vyššie uvedenej právnej veci.

7. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom, vyjadreniami sporových strán a ostatným spisovým materiálom, a na ich základe zistil tento skutkový stav.

8. Dňa 9.09.2019 uzavrel žalobca so žalovaným ÚZ, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver v celkovej výške 12.990,00 eur. Strany zmluvy sa dohodli na celkovej výške mesačnej splátky 217,60 eur v počte splátok 96, na ročnej úrokovej sadzbe 13,00 %, RPMN 13,8 %, v ÚZ je uvedená celková čiastka splatná spotrebiteľom 1.361,88 eur, spôsob úhrady splátok bankovým prevodom, dátum prvej splátky 25.10.2019. V zmluve okrem základných identifikačných údajov žalobcu a žalovaného je takisto uvedené, že žalovaný je vlastníkom domu, má zdroj príjmu ako dôchodca, pričom jeho dôchodok je vo výške 651 eur a čistý mesačný príjem jeho partnerky 328 eur. Je ženatý a počet vyživovaných detí je 0. Podľa ÚZ, podpísanú zmluvu, so všetkými požadovanými dokladmi, mal žalovaný žalobcovi doručiť

najneskôr 23.09.2019. Na druhej strane ÚZ sú uvedené dôsledky nesplácania úveru podľa úverových podmienok a to platenie poplatkov za upomienky, platenie zmluvnej pokuty a úroku z omeškania. Na prvej strane zmluvy je tiež text v znení: „Za splnenia dohodnutých podmienok (najmä v prípade porušenia Vašich zmluvných povinností nám musíte celý čerpaný úver na požiadanie splatiť (tzv. zosplatenie úveru). Na uvedenej strane úverovej zmluvy sa okrem iného uvádza, že neoddeliteľnou súčasťou vyššie uvedenej úverovej zmluvy sú úverové podmienky žalobcu, pričom žalovaný mal potvrdiť, že uvedené podmienky prevzal, je s nimi oboznámený, sú mu všetky ustanovenia zrozumiteľné, považuje ich za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť nimi viazaný. Následne za týmto textom je v zmluve pripravený rámček na podpis žalovaného, ktorý sa do tohto rámčeka podpísal.

9. Z výpisu čerpania splátok a úhrad na č.l. 34 rub súdneho spisu vyplýva, že z poskytnutého úveru zaplatil žalovaný žalobcovi spolu sumu 325,42 eur, pričom táto úhrada bola započítaná na istinu v sume 141,82 eur, na úrok vo výške 183,60 eur a na zosplatenú istinu vo výške 0 eur. Z predmetného výpisu takisto vyplýva, že úverové splátky žalovaný nerealizoval riadne a včas, v dôsledku čoho žalobca mal predmetný úver zosplatiť.

10. Výzvou, zo dňa 1.02.2020 bol žalovaný žalobcom vyzvaný na okamžité zaplatenie sumy 685,98 eur, na bankový účet žalobcu, s variabilným symbolom XXXXXXXXXX, s upozornením, že v prípade ďalšieho omeškania, budú po splnení podmienok § 53 ods. 8 OZ, oprávnení požadovať okamžité splatenie celého úveru, vrátane jeho príslušenstva, ako aj nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky a podniknú ďalšie kroky, ktoré môžu viesť k súdnemu konaniu a následne až k exekúcii jeho majetku.

11. Výzvou zo dňa 11.03.2020 vyzval žalobca žalovaného k splateniu celého úveru vo výške 13.578,01 eur najneskôr do 15 dní od spísania tejto výzvy, na účet žalobcu, s tým, že ak dlžnú čiastku v uvedenej lehote nezplatí, bude začaté príslušné súdne konanie, za účelom vydania rozhodnutia, ktoré bude podkladom pre následnú exekúciu jeho majetku.

12. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

13. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

14. Podľa § 1 ods. 2 veta prvá zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

15. Podľa § 2 písm. d/ citovaného zákona, zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

16. Podľa § 7 ods. 1 citovaného zákona, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy, spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru, povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

17. Podľa § 9 ods. 1 citovaného zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

18. Podľa § 9 ods. 2 citovaného zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov...

19. Podľa § 11 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z. z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až l/, s/ z/ a aa/,
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,.....
- g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.

Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie povinností § 7 ods. 19 až 42.

20. Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

21. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa §565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

22. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

23. Podľa ustanovenia § 144 zákona č. 160/2015 Z.z. (ďalej len „CSP“) žalobca môže vziať žalobu späť.

24. Podľa ustanovenia § 145 ods.1 CSP ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

25. Podľa ustanovenia § 145 ods.2 CSP ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

26. Vychádzajúc zo skutkových zistení v predmetnej veci a citovaných ustanovení zákona, postupujúc vo veci v zmysle § 290 a nasl. ustanovení CSP, súd po zhodnotení vykonaného dokazovania dospel k právnomu záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná. Žalobca si uplatnil v konaní práva veriteľa zo zmluvy o úvere, uzavretej podľa § 497 Obchodného zákonníka, ktorá je svojou povahou zároveň i zmluvou o spotrebiteľskom úvere, v zmysle § 2 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzatvorenia ÚZ. Žalovaný pri uzatváraní ÚZ nekonal v rámci výkonu povolania alebo podnikania (§ 2 písm. a/ citovaného zákona), napĺňa zákonnú definíciu spotrebiteľa a rovnako žalobca je veriteľom, ktorý v rámci svojej podnikateľskej činnosti okrem iného poskytuje i spotrebiteľské úvery (§ 2 písm. b/ citovaného zákona). Uvedené skutočnosti neboli v konaní sporné. Žalobca v konaní preukázal,

že dňa 9.09.2019 uzavrel so žalovaným ÚZ, na základe ktorej žalovanému poskytol na jeho žiadosť úver vo výške 12.990,00 eur. Vychádzajúc z ÚZ, mal súd preukázané, že ÚZ obsahuje po základných informáciách o žalovanom - jeho identifikačné údaje a zdroj jeho príjmu a príjmu manželky, vrátane toho, že býva vo vlastnom dome, základné údaje o úvere - jeho výške 12.990,00 eur, celkovej výške mesačnej splátky 217,60 eur v počte splátok 96, ročnej úrokovej sadzbe 13,00 %, RPMN 13,8 %, celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom 1.361,88 eur, spôsobe úhrady splátok bankovým prevodom, dátumom prvej splátky 25.10.2019. Z ÚZ vyplýva, že poistenie dohodnuté nebolo. V ÚZ sa uvádzajú takisto dôsledky nesplácania úveru podľa úverových podmienok, ktorými sú hradenie poplatku za upomienku, zmluvnú pokutu a úroku z omeškania. Obe strany zmluvy túto podpísali dňa 9.09.2019. Po uvedení dátumu podpisu a podpisu zmluvy oboma stranami sa okrem iného uvádza aj text „neoddeliteľnou súčasťou vyššie uvedených úverových zmlúv sú úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s.“. Súčasne žalovaný svojim podpisom potvrdil, že uvedené podmienky prevzal, je s nimi oboznámený, sú mu všetky ich ustanovenia zrozumiteľné, považuje ich za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť nimi viazaný. Nasleduje za týmto textom rámček, do ktorého sa žalovaný podpísal.

27. Následne súd skúmal, či ÚZ obsahuje všetky náležitosti, ktoré vyžaduje ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z.. ÚZ obsahuje podľa právneho názoru súdu všetky náležitosti zmluvy, ako i zmluvy o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka a nakoniec aj podľa § 9 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľskom úvere. Berúc do úvahy zákonom stanovené náležitosti zmluvy súd zistil, že ÚZ všetky požadované náležitosti obsahuje. V konaní nebolo súdom takisto zistené, že by ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračovala najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov. Podľa štatistiky zverejnenej na stránke Ministerstva finanční Slovenskej republiky zo súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 2. štvrtrok 2019 zmluvná splatnosť nad 5 do 10 rokov vrátane ostatné spotrebiteľské úvery RPMN činilo 19,05 %. Z toho je zrejmé, že výška RPMN v danom prípade nesmela prevýšiť 2- násobok 19,05 % ročne s poukazom na § 1 ods. 4 Nariadenia. Súd konštatuje, že dojednaná výška odplaty u tohto úveru (13,8%) tak nepresahovala túto maximálne prípustnú odplatu, preto je výška odplaty v súlade so zákonom (§ 53 ods. 6 Obč. zák.). K námietke, resp. procesnej obrane žalovaného, že refinančným úverom boli kryté úverové zmluvy, resp. úvery, ktoré mali nezákonnú RPMN, nekalé podmienky, alebo nemali iné náležitosti v poriadku a preto sú bezúročné, resp. bezpoplatkové a spôsobujú tento následok vo vzťahu k úveru, ktorý je predmetom konania súd uvádza, že to bolo vôľou samotného žalovaného, ktorý sa rozhodol vziať si refinančný úver, ktorým mali byť splatené jeho iné úvery uzavreté s inými subjektmi. Žalobca doložil z 3 zmlúv len jednu, ale ide o zmluvy, ktoré neboli uzavreté s Home Credit, a.s., preto žalobca nemohol mať zámer na uzavretie úverovej zmluvy, ktorá je predmetom konania z dôvodu krytia či už nekalých klauzúl, alebo preplatenia dlhov, ktorých výšku stanovil žalobca. Vzhľadom na to, že sa nejedná o situáciu, keď by tá istá banka neskôr spotrebiteľovi poskytla opäť úver na splatenie predchádzajúcich ňou poskytnutých úverov, takáto argumentácia žalovaného podľa názoru súdu postráda logiku. Navyše, ak žalovaný mal za to, že tri pôvodné úverové zmluvy trpia takými vadami, ktoré spôsobujú bezúročnosť a bezpoplatkovosť z nich vyplývajúcich úverov, mal sa žalovaný domáhať ochrany a to vo vzťahu ku každej z týchto zmlúv a naopak nebrať si od iného subjektu úver na splatenie/refinancovanie týchto úverov. Súd sa nestotožnil ani s tvrdením právneho zástupcu žalovaného, že žalobca ako veriteľ pri uzavretí zmluvy nepostupoval v zmysle zákona, že porušil hrubo svoje povinnosti podľa § 7 zákona č. 129/2010 Z. z., z dôvodu ktorého je ním poskytnutý úver žalovanému takisto bezúročný a bez poplatkov, resp. že žalobca z vyššie uvedených dôvodov úver nemohol predčasne zosplatiť. Podľa právneho názoru súdu, žalobca dostatočne zisťoval ešte pred uzavretím ÚZ osobné, majetkové, príjmové i výdavkové pomery žalovaného. V tejto súvislosti súd uvádza, že priamo v ÚZ pri identifikačných údajoch žalovaného sú uvedené majetkové pomery žalovaného (vlastníctvo rodinného domu), počet vyživovaných detí – 0, príjmové pomery žalovaného. Ani pri zohľadnení čistého mesačného príjmu v domácnosti žalovaného pre dve osoby s prihliadnutím na výšku mesačnej splátky úveru nemožno vyvodiť záver, že by veriteľ hrubo porušil ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z.. Bonitu, alebo schopnosť žalovaného splatiť dlh žalobca ďalej zisťoval z Internej informácii o bonite na č. I. 54 súdneho spisu, z Úverovej správy o registri dlžníkov, Výmery o výške dôchodku, Výpisu z bankového účtu na preukázanie výdavkov. Žalobca takisto ozrejmil, že v každom individuálnom prípade pri uzavieraní zmlúv zisťuje v prístupných registroch aj ďalšie údaje o svojich klientoch, okrem iného aj to, či nie sú v evidencii tzv. neplatičov.

28. Medzi stranami nebolo sporné, že žalovaný úver riadne a včas nesplácal, v dôsledku čoho mal žalobca úver predčasne zosplatiť.

29. V ďalšom priebehu konania súd posudzoval, či žalobca úver predčasne zosplatnil v súlade s ustanovením § 565 a § 53 ods. 9 OZ. Z vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že k predčasnému zosplatneniu úveru došlo. Možnosť predčasného splatenia úveru pre jeho riadne a včasné nesplácanie je uvedená priamo v úverovej zmluve na strane 1 zmluvy v znení: „Za splnenia dohodnutých podmienok (najmä v prípade porušenia Vašich zmluvných povinností nám musíte celý čerpaný úver na požiadanie splatiť (tzv. zosplatnenie úveru).“ Následne za týmto textom je v zmluve pripravený rámček na podpis žalovaného, ktorý sa do tohto rámčeka podpísal. Možno teda vyvodiť, že s možnosťou predčasného zosplatnenia úveru žalovaný bol pred podpisom ÚZ oboznámený a teda, že došlo medzi stranami k dohode o možnosti predčasného zosplatnenia úveru. Podmienkou účinného zosplatnenia úveru ďalej je, že veriteľ pred zosplatnením pohľadávky má povinnosť upozorniť spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie (výkon) tohto práva. Upozornenie veriteľa vo vzťahu k spotrebiteľovi na uplatnenie práva podľa § 565 OZ je teda podmienkou pre účinný výkon tohto práva. Ak táto podmienka nie je splnená, je zosplatnenie neúčinné a veriteľ nemá právo na zaplatenie celého dluhu naraz. V prejednávanej veci vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalobca žalovaného upozornil pred zosplatnením úveru, že je v omeškaní s plnením, vyzval ho na doplatenie dlžnej sumy a upozornil ho na možnosť zosplatnenia dluhu v prípade omeškania so splátkou, trvajúceho viac ako tri mesiace. Učinil tak výzvou zo dňa 1.02.2020 (na č.l. 50 spisu) v zmysle ktorej bol žalovaný žalobcom vyzvaný na okamžité zaplatenie sumy 685,98 eur, na bankový účet žalobcu, s variabilným symbolom XXXXXXXXXX, s upozornením, že v prípade ďalšieho omeškania, budú po splnení podmienok § 53 ods. 8 OZ, oprávnení požadovať okamžité splatenie celého úveru, vrátane jeho príslušenstva, ako aj nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky a podniknú ďalšie kroky, ktoré môžu viesť k súdnemu konaniu a následne až k exekúcii jeho majetku. Z dôkazu predloženého žalobcom - Výzva k splateniu celého úveru - zosplatnenie zo dňa 11.03.2020 (č. l. 33 spisu) vyplýva, že touto výzvou žalobca oznámil žalovanému zosplatnenie celého úveru uvedeným dňom a vyzval žalovaného na splatenie celého úveru čerpaného na základe zmluvy do 15 dní od doručenia tejto výzvy. Podľa obsahu vyššie uvedených listín jednoznačne ide o využitie práva podľa § 565 OZ, t. j. práva žiadať zaplatenie celého dluhu pre nesplnenie niektorej zo splátok a využitiu tohto práva predchádzalo upozornenie spotrebiteľa na možnosť uplatniť toto právo. Je síce pravdou, že v tejto výzve bola uvedená splatnosť - ihneď (namiesto 15 dní), avšak úver žalobca fakticky zosplatnil až dňa 11.03.2020, teda uvedenú lehotu dodržal. Súd ďalej poukazuje nie len na poštový podací hárok, z ktorého vyplýva, že zásielka bola dodaná na poštovú prepravu dňa 4.02.2020 (upomienka podľa § 53 ods. 9 OZ), resp. 12.03.2020 (mimoriadne zosplatnenie úveru), ale aj na výstup z verejne prístupného portálu Sledovanie zásielok – Slovenská pošta predloženým stranou žalobcu na pojednávaní dňa 22.04.2022, z ktorého mal súd za preukázané, že uvedená zásielka bola žalovanému doručená dňa 6.02.2020, resp. 16.03.2020 pričom aj napriek námietke, že z uvedených skutočností nemožno identifikovať obsah zásielky, má súd vzhľadom na časový sled udalostí, a to vystavenie upomienky, resp. oznámenia o mimoriadnom zosplatnení, dátum na podacom hárku a dátum doručenia zásielky za to, že sa jedná o zásielky, obsahom ktorých boli upomienka v zmysle § 53 ods. 9 a oznámenie o mimoriadnom zosplatnení a teda súd konštatuje, že došlo k účinnému zosplatneniu úveru.

30. Vychádzajúc z vyššie uvedených zistení (body 26 až 29 odôvodnenia rozsudku), súd dospel k záveru, že ÚZ je platná podľa všeobecných ustanovení záväzkového práva, obsahuje všetky podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z. z. v platnom znení, preto je žalovaný povinný plniť svoj dlh voči žalobcovi.

31. Žaloba bola podaná v čase účinnosti ust. § 54a Občianskeho zákonníka. Súd preto ex offio skúmal, či právo zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré si uplatňuje veriteľ v danom prípade, nie je premlčané. Súd konštatuje, že v danom prípade nárok žalobcu vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy nie je premlčaný.

32. . Pokiaľ ide o čiastočne späťvzatie žaloby čo do sumy 2.301,89 eur s príslušenstvom v tejto časti súd v súlade s ustanovením § 145 ods.2 CSP konanie zastavil, rešpektujúc vôľu žalobcu, ktorý sám ako dominus litis je oprávnený disponovať svojou žalobou.

33. V súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v platnom znení, súd zaviazal žalovaného aj na zaplatenie úroku z omeškania 5% ročne z nezaplatených, súdom priznaných splátok úverovej istiny, a to odo dňa nasledujúceho po ich splatnosti, tak, ako je to špecifikované vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

34. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

35. Podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

36. Podľa ustanovenia § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

37. Súd rozhodol podľa § 262 CSP o trovách konania tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. O výške trov konania sa rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať strana, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané, odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Košice - okolie.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie musí byť podpísané a predložené v 4 rovnopisoch s prílohami.

U p o z o r n e n i e :

Ak nebude súdu doručený potrebný počet rovnopisov s prílohami, jeho kópie súd vyhotoví na náklady odvolateľa.

Ak povinná osoba dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.